

רבי נחמן מברסלב

fe

השבת

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל בער אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

ה' ילחם לכם ואתם תחרישון ...

(אוצר היראה - פסח, ל')

כמו שבים הגשמי, אי אפשר לכנס בו מרובי מים השוטפים, ואי אפשר לעבור עליו כי אם על-ידי אניות העשויות בחכמה ואומנות גדול, וגם צריכין מנהיג הספינה, שידע היטב איך להנהיג הספינה כפי השעה, כפי הרוחות שמנשכין; ועיקר שלמות החכמה אי אפשר לבאר היטב כל-כך, כי אם בבחינת רמזים, כי אי אפשר ללמדו איך יטה וינהיג החבלים והתורן והספינה בכל עת כפי הסיבה והזמן, רק צריך להבין בעצמו כפי נטיות הרוחות; ולפעמים מתגבר הרוח-סערה עד שאין מועיל שום חכמה, כי אם לצעוק אל ה', כמו-כן ממש ברוחניות, למי שרוצה לכנס לים החכמה, שאי אפשר לכנס בו כי אם על-ידי צדיקים אמתיים, שהם בחינת יורדי הים באניות וכו'. וצריכין מנהיג אמתי שידע כל הדרכים והנתיבות שבים החכמה, בבחינת הנותן בים זרד, ויעשה אניות בחכמה ואומנות נפלא לעבור ולשוט עליהם בים החכמה. ועיקר שלמות החכמה אי אפשר לבאר, כי אם על-ידי רמזים, שהם בחינת הידים שבים החכמה, הנמשכין מבחינת שתיקה של החכם. כי מי שאינו מקבל מרוב - שהוא בחינת משה - את בחינת השתיקה, שהוא בחינת צמצום ומחצות השכל, שלא יכנס להשיג יותר מדי ובמופלא ממנו, ולא יכנס בחקירות וקושיות ותרוצים וכו', רק יסמוך על אמונה, וירצה לכנס בים החכמה בוודאי יושקע ויוטבע בתוך הים ברוחניות וגשמיות.

וזה היה עיקר הנס של קריעת ים-סוף,

שנבקע להם בכח וזכות משה רבנו, עליו השלום, ים החכמה ברוחניות, וזכו לעבור בו בשלום. ועל-כן היה באמת אז התגלות הדעת מאד, כמאמר רבותינו ז"ל: **ראתה שפחה על הים וכו'**; וכמו-כן נבקע להם הים בגשמיות ויעברו ביבשה בתוך הים. והעיקר היה על-ידי שהאיר עליהם בחינת שתיקה, לבלי להרהר אחר מידותיו יתברך, בחינת ה' ילחם לכם ואתם תחרישון. וזה היה בחינת אתערותא דלתתא שלהם, ועל-ידי-זה זכו שנזכר להם זכות אבות וזכות יוסף, עד שעברו הים בשלום.

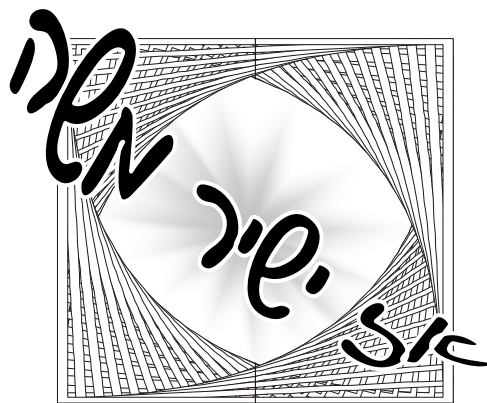
וכמו-כן גם עכשיו, שארץ עלינו הגלות מאד, ותהי האמת נעדרת, וסר מרע משתולל, ויראי חטא נמאסו, ועל-פי-רוב אנשי אמת הם נרדפים מאד מחמת הקטגוריא שבין התלמידי חכמים בעצמם. ועיקר התיקון הוא לבלי לכנס בחקירות וקושיות ותרוצים כלל, רק להסתכל על האמת לאמתו, ולשמור את עצמו לבלי להלכד ברשת הרודפים בחלקלקות לשונם ובחכמתם וליצנותם, אשר כל זה קשה מהרדיפה בגשמיות, כי מניעת המוח קשה מהכל, ואין לנו על מי להשען כי אם על אבינו

שבשמים, כמאמר רבותינו ז"ל, ולדום ולשתוק ולצפות לישועת ה', עד שעל-פי-רוב על-ידי הדומיה והשתיקה יבער לבו, עד שיצעק ויתפלל לה' בהשתוקקות נפלא מעומק הלב, עד ישקיף וירא ה' מן השמים. וזה בחינת: **לכן המשכיל כעת ידם**, ונאמר: **טוב ויחיל ודומם לתשועת ה'**, וכמוהו רבים.

סיפור

(כוכבי אור - אנשי מוהר"ן, מי')

© מעשה באיש אחד, ושמו ר' ישראל מנעמירוב, אשר הפציר את אדמו"ר זצ"ל, שיסכים לו לנסוע למקום המלחמה בשביל פרנסה. ואדמו"ר זצ"ל מדרכיו הנעלמים לבלי לדחוק את עצמו על שום דבר (כמובא מזה הרבה בספוריו הקדושים) ומחמת שאף על פי כן, לא רצה בשום אופן להסכים לו, ענה ואמר לו בזה הלשון: **תקח לעצמך את ה-כן ואת ה-**

לא בשווה (היינו שיהיה באמת שווה אצלו בלבו אם לנסוע או לאו), **אחר כך תאמר חמשה קאפיטיל תהלים**, **ואחר כך איך שיכנס במחשבתך, כך תעשה**.

© וכן עשה האיש הנ"ל, ואחר כך בא לאדמו"ר זצ"ל, ואמר לו שנפל בדעתו הן [כן], ואדמו"ר זצ"ל לא הוטב זאת בעיניו כלל, כי ידע ברור כיום שהאמת לא היה בלבבו שווי ההן ולאזו כאשר פקד עליו, כי באמת מחמת תבערת תאוות ממון, חשק ורצה בכל נפשו לנסוע הנסיעה הנ"ל, ואמר לו אדמו"ר זצ"ל בזה הלשון: **נו, עם דג קטן לפעמים אפשר לתפוס העכט [דג גדול]**.

© ובעת שאמר לו אדמו"ר זצ"ל זאת, לא הבין כלל האיש הנ"ל את דבריו אלו. ואחר-כך, נסע האיש הנ"ל לדרכו למקום הנ"ל. וסיבב שם ה' יתברך, ששכר אותו עשיר אחד לעסקיו, והיה אצלו איזה זמן ונשא חן בעיניו, והיה ביניהם אהבה גדולה מאד. והעשיר הזה היה איש בליעל ורע מעללים, וגם כבר בא בשנים ומימיו עוד לא נשא אשה כלל, אבל

מרוב אהבתו לאיש הנ"ל, התחיל (האיש) לדבר על לבו (של העשיר) מיום אל יום, בדברים רכים וטובים, עד שהתחיל לפעול אצלו מעט מעט, והתחיל לעזוב את דרכו הרע ונשא אשה כשרה וצנועה, והתחיל לילך בכל יום ערב ובוקר להתפלל, עד שבמשך הזמן נתהפך לאיש אחר ממש, ונעשה באמת איש כשר, ככל בני ישראל הכשרים.

© וכאשר ר' ישראל הנ"ל מנעמירוב הביט, וראה שפעלו כל כך דבריו בהעשיר הזה, מיד נזכר במאמר אדמו"ר זצ"ל, שאמר לו על עניין נסיעתו שבדג קטן יכולים לחטוף דג גדול, כי באמת כן היה. גם שם המשפחה של העשיר הזה העכט [דג גדול] ...

ארץ ישראל

(אוצר היראה - ז')

✪ בארץ-ישראל, הלחם מוטעם כל-כך, עד שנכללין בו כל מתיקות הטעמים שבכל המאכלים שבעולם, בבחינת **ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם לא תחסר כל בה**, ועל כן שם בנקל יותר לזכות להרגיש כל הטעמים באכילת פת במלח, שזה עיקר תיקון האכילה, בחינת מן.

עצות

(עצות המבוארות - ספירת העומר, ג')

✪ מ"ט (ארבעים ותשעה) ימי הספירה הם כנגד מ"ט שערי תשובה, שהם כנגד מ"ט אותיות שבשמות השבטים בני יעקב אבינו עליו השלום. ובארבעים ותשעה ימי הספירה, צריך לעסוק בתשובה, ולשוב אל ה' יתברך על ידי ארבעים ותשע אותיות וארבעים ותשעה שערי תשובה, כמבואר למעלה.

כי כל איש מישראל שייך וקשור לאות מיוחדת שבאותיות השבטים ולשער מיוחד משערי תשובה. ורק על ידי תשובה אמיתית יכול כל אדם לזכות להגיע לאות של השבט ולשער התשובה השייכים אליו.

ובחג השבועות הוא שער החמשים ותשובה, ועל ידי שער זה מתקרב ה' יתברך אל בניו ברחמים גדולים. גם צריך לדעת כי אמירת תהלים, ובפרט אמירה במתינות ובהתעוררות, מסוגלת מאד לעורר לתשובה באופן שהתשובה תביא לאות של השבט ששייך לאדם זה, ולשער השייך לו, כמבואר בלקוטי מוהר"ן חלק שני (סימן ע"ג) בתורה "תהלים מסוגל לתשובה". על כן צריך להזהר מאד באמירת תהלים בכוונה מרובה בימי הספירה, כדי לזכות לתשובה אמיתית והזדככות מכל מיני טומאות, היינו מכל מיני אפיקורסות ומכל מיני פגמי אמונה, ולשוב אל ה' יתברך, כדי שהוא ישוב אלינו ביום טוב שבועות, ברחמים, כמבואר למעלה.

● רבונו של עולם, **זכור רחמיך ה'** וחסדיך **כי מעולם המה**. זכור נא החסד הנפלא והנורא אשר עשית עמנו, אשר הוצאתנו ממצרים בכח גדול וביד חזקה, וגלית לנו אמתת אמונת אלקותך באור גדול ונפלא ונערב, ועשית אותות ומופתים גדולים ונוראים, כדי לגלות אלקותך ואחדותך וממשלתך אשר בכל משלה. ומאז קרבת אותנו לך לעם קדוש, והוצאת אותנו ממיטט שערי טומאה, והכנסת אותנו ממיטט שערי קדושה, שהם מיטט שערי תשובה הכלולים ממיטט אותיות שיש בשמות שבטי יי-ה. וברחמיך הרבים צוית אותנו לספור כנגד זה מיטט ימי הספירה, כדי לטהר נפשות עמך ישראל מזוהמתם, למען נזכה על-ידי מצוות ספירת העומר לצאת מטומאה לטהרה, לצאת ממיטט שערי טומאה ולכנוס במיטט שערי קדושה.

● רבונו של עולם, מלא רחמים, זכנו בחסדיך העצומים לקיים מצוות ספירת העומר בזמנו בקדושה גדולה ובהתעוררות נפלא ונורא, שזוכה להתעורר על-ידי קדושת מצוה נוראה הזאת לשוב אליך באמת, ולצאת מכל טומאותינו, לבער מקרבנו כל מיני טומאות וזוהמות שנדבק בנו על-ידי מעשינו הרעים. רבונו של עולם, רבונו של עולם, הושיענו בכל מיני ישועות. כי אתה יודע הכח של כל מצוה ומצוה, כמה גדול כוח להוציא אותנו ממוקמות שנפלו לשם בעוונותינו הרבים ולקרבו אליך, ובפרט מצוה הזאת של ספירת העומר, שהיא הכנה לקבלת התורה, שהיא תחילת התקרבות ישראל לאביהם שבשמים, אשר נתת לנו מצוה הקדושה הזאת כדי לצאת ממיטט שערי טומאה ולכנוס למיטט שערי הקדושה. זכני במקום שאני שם עכשיו, שאזכה לקיים מצוה הזאת בתכלית השלמות האפשרי לאיש כערכי לקיים מצוה הזאת. ואתה תמלא רחמים עלי, ותעזרני ותושיעני על-ידי-זה, ותוציאני מהרה מטומאה לטהרה, מחול לקודש, מיגון לשמחה, משעבוד לגאולה, ומאפלה לאור גדול. עד אשר נזכה בחג השבועות הקדוש, ביום החמשים, שאתה תשוב אלינו ותפתח לנו שער החמשים הקדוש, ותשפיע עלינו רחמים גדולים וחסד עליון משם, באופן שזוכה לתקן הכל ולשוב אליך באמת תמיד ...

צדקה וחסד

(אוצר היראה - צדקה וגמילות חסדים, קי' - ספרים, כ"ז)
 ❖ מעלת הזוכה לתן צדקה על הדפסת ספרים הקדושים:
 ❖ האותיות של התורה הם ניצוצי נפשות, כי כל נפשות ישראל שורשם באותיות התורה, וקבוץ האותיות של הספרים הקדושים הנעשה במלאכת הדפוס, כי לוקחין ומקבצין אותיות ותיבות הרבה מאד על הדפוס, ומדפיסין בפעם אחת דף שלם, וחוזרין ומדפיסין דף זה פעמים הרבה כידוע, כל זה הוא בחינת לקוטי הנפשות. כי המשכת החידושי תורה של הספרים הקדושים, נעשה גם כן על ידי שהחכם לקט וקיבץ הרבה נפשות מישראל והעלה אותם בבחינת העלאת מיין ונקבין, וגרם יחוד גדול למעלה, ועל ידי זה

המשיך החידושי תורה שלו. ועל כן, על ידי הדפסת החידושי תורה הקדושים שנמשכו בבחינה זאת, נתעורר עוד הפעם בחינה זו ביותר, והספרים אלו נתפשטין בעולם ומאירים פני תבל ומעוררים את ישראל לתשובה שלמה.

❖ ועל כן, אשרי הזוכה ליתן מעות לצדקה נוראה כזאת, להדפיס ספרים קדושים לשם שמים. כי על ידי צדקה כזאת זוכין בודאי להמשיך בחינת אורייתא דתיקאא סתימאה, ועל ידי זה זוכין להשגחה שלמה, שעל ידי זה נמשך שפע טובה וברכה וכל טוב לבית ישראל. גם אותיות הדפוס של ספרי קודש הם בחינת פיתוחי חותם קודש לה', בחינת השינון של תפלין הנעשין בדפוס. ועל ידי הדפסת הספרים קדושים הללו מתפשטת האמונה הקדושה בעולם, וזוכין לעיקר הכל ולבטל ולבער דעות האפיקורסים מן העולם. ועל ידי הצדקה שנותנין על זה זוכין לשבר תאוות ממון בשלמות, וזוכין לשוב בתשובה שלמה לה' יתברך, ולהיות נקשרים בו יתברך כחותם, בבחינת **שימני כחותם על לבך וכו'**, בבחינת תפלין.

אתחילם יקרים

מני פרטי לשנה
 (עלון אחד לכל שבת)
 בדיור ישרי לבית: 120 ₪

הקדשת עלונים
 לעילוי נשמת קרובים או
 רפואה שלימה וכל הישועות:
 200 ₪ ל-1000 עלונים

חיי מוהר"ן

(תר"ח)

❖ מעשה בימי הבעל-שם-טוב הקדוש זכר צדיק וקדוש לברכה לחיי העולם הבא. שהיה איש אחד רך בשנים, והיה מופלג מאד וחרף גדול, והיה מתנגד מאד על הבעל-שם-טוב הקדוש זכר צדיק וקדוש לברכה לחיי העולם הבא. וצוה הבעל-שם-טוב הקדוש זכרונו לברכה לאנשיו, שישתדלו לקרב אותו אליו, וכן עשו והשתדלו והביאו אותו להבעל-שם-טוב זכרונו לברכה.

❖ ובתחילה ריחק אותו הבעל-שם-טוב זכרונו לברכה מאד, ולא דבר אתו מאומה, ולא קיבל ממנו שלום. וכשראה האיש הנ"ל שהוא מרחקו, הצטער מאד ודחק עצמו ונכנס אליו כמה פעמים. והבעל-שם-טוב זכרונו לברכה היה מרחקו בכל פעם. פעם אחת נתעורר מאד ובא לפני הבעל-שם-טוב זכרונו לברכה בהכנעה גדולה ובבכיה רבה, והתחיל לקרבו. ואמר לו, שיעמדו עליו מחלוקת הרבה, מתחילה מבני-ביתו ואחר-כך משכניו, אחר-כך מכל העיר וכל העולם, ואפילו עופות יחלקו עליו. וחזר לביתו.

❖ וכן הוה. שבתחלה התחילו בני-ביתו להתגרות בו ולחלוק עמו, אשר מקודם היה חשוב בעיניהם ונחמד בעיני כל מחמת שהיה איש טוב וכשר, ועתה התחילו לחלוק עמו

בתחילה בני-ביתו, ואחר-כך חלקו עמו השכנים, ואחר-כך כל העיר. וכן גם הסביבות כולם חלקו עליו.

❖ פעם אחת היה עומד ומתפלל, והיה מתפלל כראוי בהתלהבות. ובתוך תפלתו והתלהבותו, פרץ עליו עוף אחד שקורין אינדיק [תרנגול הודו] ובלבל אותו באמצע התלהבותו, וחרה לו מאד והיה מפריח אותו וחזר לתפלתו והתלהבותו כבתחילה, ופרח עוד הפעם העוף הנ"ל ובלבל אותו שנית באמצע התלהבותו, וחרה לו ביותר והפריח אותו פעם שנית וחזר לתפלתו. בתוך תפלתו והתלהבותו חזר עוד העוף הנ"ל ובלבל אותו עוד, וחרה לו מאד והיה רץ וחסף גרון ורצה להתיז ראש העוף מחמת רוגז שבלבל אותו כל כך. בתוך כך, נזכר מה שאמר לו הבעל-שם-טוב, שאפילו עופות יחלקו עליו, ועל ידי זה נח רוגזו, והניח העוף ונמנע מלהתיז ראשו.

❖ וכלל כוונת מעשה זאת, לידע כמה וכמה עניינים ונסיונות צריכין לעבור על כל מי שרוצה להתקרב לה' יתברך ולילך בדרכיו יתברך. כי זה האיש הנ"ל היה צריך לנסיון כזה שיתנסה על-ידי הבעל-שם-טוב זכרונו לברכה בעצמו דייקא, שהבעל-שם-טוב זכרונו לברכה בעצמו יהיה מדחה אותו וירחיק אותו ויבזה אותו כל כך. ויהיה צריך לעמוד בנסיון זה לבלי להשיג על התרחקות הבעל-שם-טוב זכרונו לברכה, רק אדרבא יכתת עצמו תחת רגליו ויסע אחריו כל כך. וגם לסבול כל מה שסבל אחר-כך מרובי המחלוקת שעליו כל-כך. ועל-ידי שעמד בכל זה, זכה להיות צדיק גדול, אשרי לו. גם הבנתי ממנו [מרבין] זכרונו לברכה, שגם זה היה לו לישועה גדולה מה שנתאפק על כעסו, ולא הרג את העוף, על ידי שזכר שהבעל-שם-טוב זכרונו לברכה אמר לו שגם העופות יחלקו עמו. כי אם היה הורג את העוף, היה מזיק לו הרבה לעבודתו, אך הבעל-שם-טוב זכרונו לברכה הקדים לו רפואה, שרמו לו תחילה זאת, שגם עופות יחלקו עליו, ואחר-כך היה כן שכמעט הרג את העוף, ובחמלת ה' עליו נזכר מה שאמר לו הבעל-שם-טוב זכרונו לברכה, ועל ידי זה פסק כעסו ונצל וזכה אחר כך למה שזכה.

מלכת

(מספר אבי הנחל - מ"ה)

❖ ב"ה, כ"ב ניסן תשכ"ג. ירושלים הקדושה.
 עצמי ובשרי ..., שחידד את אוזניו ולבבו לשמוע נפלאות נוראות השיר והניגון העליון והמובחר של הצדיק האמת. שעל ידו הוא מוציא מלבנו כל מיני חיצים ארסיים, שהם הטעויות והמבוכות של כפירות ואמונות כוזביות. ורופא אותנו בשלמות. מלך המשיח יגן זה הניגון לעתיד, ועל ידי זה יקרב כל העולם לה' יתברך וימלא הארץ דעה את ה'. יבקע כשחר אורך וארוכתך מה' מהרה תצמת. ❖ קבלתי את ברכתך הלבבי, מיום ח' ניסן תשכ"ג, עם ציק על סך מאה לירות ישראליות. מאד החיית את נפשי מאד. ושש אנוכי בשמחה עצומה עד בלי קץ על עוצם תשוקתך החזקה לחתור ולמצוא המים העמוקים שמהם גדילה האמונה הקדושה. יהי ה' עמך ויתן לך חיים ארוכים חיים טובים, חיים של אמונה אמיתית שזהו עיקר החיים.